

I. DISPOSICIONS GENERALS**CAP DE L'ESTAT****8563** *Llei 28/2015, de 30 de juliol, per a la defensa de la qualitat alimentària.*

FELIPE VI

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.

Sapiguen: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

PREÀMBUL

I

El sector alimentari, per la seva transcendència en termes socials, econòmics i mediambientals, té un caràcter estratègic tant a Espanya com en tota la Unió Europea. La seva missió bàsica és proporcionar al ciutadà uns aliments sans, segurs i que a més responguin a les seves expectatives de qualitat. Aquesta situació demana un model de qualitat alimentària que inclogui un conjunt bàsic de disposicions legals i vetlli pel respecte a la competència lleial entre operadors.

En aquest sentit, és necessari revisar tant els aspectes generals com els particulars de la qualitat alimentària en l'àmbit de la competència de l'Administració General de l'Estat, per tenir en compte les noves tendències en aquesta matèria que, de manera específica, afecten l'alimentació; recollint i respectant, en l'àmbit econòmic, els principis bàsics i els requisits de la legislació alimentària que estableix el Reglament (CE) núm. 178/2002 del Parlament Europeu i del Consell, de 28 de gener de 2002, pel qual s'estableixen els principis i els requisits generals de la legislació alimentària, es crea l'Autoritat Europea de Seguretat Alimentària i es fixen procediments relatius a la seguretat alimentària, tenint en compte, així mateix, els principis recollits en la matèria sobre traçabilitat, autocontrol, i responsabilitat dels operadors.

A part d'això, el control del compliment dels requisits establerts amb caràcter obligatori per a la comercialització dels productes alimentaris i la persecució del frau, que regula el Reglament (CE) núm. 882/2004 del Parlament Europeu i del Consell, de 29 d'abril de 2004, sobre els controls oficials efectuats per garantir la verificació del compliment de la legislació en matèria de pinsos i aliments i la normativa sobre salut animal i benestar dels animals, constitueix un element indispensable per garantir la lleialtat de les transaccions comercials, la seguretat jurídica dels diferents operadors i per no defraudar les expectatives dels consumidors. Així mateix, aquest Reglament a l'article 55 preveu que els estats membres han d'establir normes sobre les sancions aplicables a les infraccions de la legislació en matèria d'aliments i han de prendre totes les mesures necessàries per garantir-ne l'aplicació, i indica que les sancions establertes han de ser eficaces, proporcionades i dissuasives.

D'altra banda, a aquest Reglament (CE) núm. 882/2004 remet, per estendre-li el seu règim de controls, una de les principals normes a la qual és aplicable aquesta Llei, el Reglament (UE) núm. 1169/2011 del Parlament Europeu i del Consell, de 25 d'octubre de 2011, sobre la informació alimentària facilitada al consumidor i pel qual es modifiquen els reglaments (CE) núm. 1924/2006 i (CE) núm. 1925/2006 del Parlament Europeu i del Consell, i pel qual es deroguen la Directiva 87/250/CEE de la Comissió, la Directiva 90/496/CEE del Consell, la Directiva 1999/10/CE de la Comissió, la Directiva 2000/13/CE del

Parlament Europeu i del Consell, les directives 2002/67/CE, i 2008/5/CE de la Comissió, i el Reglament (CE) núm. 608/2004 de la Comissió.

La Llei centra el seu objecte en els aspectes tècnics de les reglamentacions tecnosanitàries i en la normativa de la Unió Europea i nacional que regula les característiques dels aliments o els seus processos de producció i que tenen contingut essencialment econòmic perquè estan dirigits a intentar prevenir frau alimentaris i millorar la qualitat dels béns posats al mercat, i superposa a totes aquestes uns sistemes comuns d'autocontrol, autocontrol acreditat, control oficial administratiu i règim sancionador del seu incompliment. Així mateix, inclou les normes d'etiquetatge facultatiu que, si bé no són obligatòries en el sentit que siguin vinculants per a tots els operadors, actuen com a normes de compliment obligat quant a les seves condicions en cas que aquests decideixin lliurement acollir-se a la possibilitat d'etiquetar aquests elements addicionals.

D'altra banda, les forces i els cossos de seguretat de l'Estat participen activament en les tasques d'inspecció i control en les fases de la cadena alimentària compreses en l'àmbit d'aplicació d'aquesta Llei i amb fins idèntics. Amb l'objecte de donar continuïtat a aquesta activitat de col·laboració en el control oficial, es fa necessària la seva presència en aquest text, seguint les recomanacions de la Unió Europea sobre l'estreta col·laboració amb les forces i els cossos de seguretat en la lluita contra el frau alimentari.

Tot això sense perjudici de les competències que puguin tenir els departaments ministerials responsables en el control higienicosanitari, del consum o del control del comerç exterior, els àmbits d'actuació dels quals no es veuen afectats per la present normativa.

Tampoc resulta afectat per la present Llei el control de la producció primària, llevat que una norma de qualitat així ho prevegi.

II

El Reial decret 1945/1983, de 22 de juny, pel qual es regulen les infraccions i sancions en matèria de defensa del consumidor i de la producció agroalimentària, es va aprovar per donar compliment al manament parlamentari d'acordar un pla de mesures urgents de defensa de la salut dels consumidors.

En el Reial decret esmentat es van actualitzar i es van refondre totes les normes i disposicions en matèria d'inspecció i vigilància de les activitats alimentàries i de sanció de les infraccions vigents en aquella època. Per això en el Reial decret esmentat conflueixen la defensa de la salut pública, la protecció dels interessos dels consumidors i les legítimes exigències de la indústria, el comerç i els serveis.

En l'actualitat, la regulació de les infraccions sanitàries, que recull l'article 2 de l'esmentat Reial decret, està regulada de manera independent en la seva pròpia normativa. En nom de la seguretat jurídica i a causa de la necessitat d'un nou marc sancionador amb valor i efectivitat actual, així com la necessitat d'establir un marc normatiu unitari que sigui aplicable a tot el territori nacional i assegurari un tractament uniforme a tots els operadors inclosos en l'àmbit d'aplicació, s'ha considerat necessari elaborar aquesta Llei.

En conseqüència, no és procedent l'aplicació de l'esmentat Reial decret 1945/1983, de 22 de juny, per als productes alimentaris inclosos en l'àmbit d'aplicació d'aquesta Llei, ni als operadors dels productes esmentats en les etapes de la cadena alimentària des de la consideració del producte com a aliment d'acord amb l'esmentat Reglament (CE) núm. 178/2002 del Parlament Europeu i del Consell, de 28 de gener de 2002, fins a la transformació, inclosos els magatzems majoristes i de distribuïdors majoristes, així com el transport entre tots aquests, sense oblidar els intermediaris mercantils amb magatzem o sense.

D'altra banda, és necessari tenir en compte que hi ha una part del tan esmentat Reial decret que ni està recollida en aquesta Llei ni està derogada per cap altra normativa. Aquesta part correspon a la presa de mostres i a les anàlisis, per als quals s'han d'aplicar les disposicions que conté el Reial decret 1945/1983, de 22 de juny, mentre no es desplegui reglamentàriament aquesta Llei. També s'ha de continuar aplicant per complet als aspectes

higienicosanitaris i de la seguretat alimentària, així com als productes i serveis diferents dels alimentaris.

Mentre no es desenvolupi un procediment propi, la potestat sancionadora que recull aquesta Llei s'ha d'exercir mitjançant el procediment que estableix el Reial decret 1398/1993, de 4 d'agost, pel qual s'aprova el Reglament del procediment per a l'exercici de la potestat sancionadora.

III

D'altra banda, en els últims anys s'ha produït un increment substancial dels sistemes privats de certificació de qualitat. Aquestes certificacions estan basades en normes reconegudes internacionalment, que confien la garantia que els productes compleixen els requisits establerts a una tercera part independent dels interessos dels operadors del mercat i dels consumidors: les entitats de certificació o d'inspecció. En molts mercats, aquest tipus de certificació s'està convertint en una condició imprescindible per accedir-hi.

També s'utilitzen aquests sistemes per dur a terme la verificació de l'autocontrol de l'operador i en aquest context la present Llei regula la necessitat que aquestes entitats d'inspecció i certificació facin una declaració responsable davant l'autoritat competent on iniciïn la seva activitat segons l'abast de la seva acreditació. Aquesta declaració responsable és única i vàlida per a tot el territori nacional independentment d'on es faci.

Aquests sistemes de l'avaluació de la conformitat dels aliments en l'àmbit voluntari de la qualitat, i la naturalesa, les característiques i els principis de funcionament de l'acreditació en el sector alimentari, s'estableixen en el Reglament (CE) núm. 765/2008 del Parlament Europeu i del Consell, de 9 de juliol de 2008, pel qual s'estableixen els requisits d'acreditació i vigilància del mercat relatius a la comercialització dels productes i pel qual es deroga el Reglament (CEE) núm. 339/93.

Així mateix, en l'àmbit de la qualitat i com a mecanisme per garantir la transparència en les transaccions comercials i l'equilibri en la cadena comercial, el Reglament (UE) núm. 1308/2013 del Parlament Europeu i del Consell, de 17 de desembre de 2013, pel qual es crea l'organització comuna de mercats dels productes agraris i pel qual es deroguen els reglaments (CEE) núm. 922/72, (CEE) núm. 234/79, (CE) núm. 1037/2001 i (CE) núm. 1234/2007, estableix l'obligatorietat de la classificació de canals de bestiar boví i porcí, així com la voluntarietat per a cada Estat membre de l'aplicació de la classificació de canals en el cas del bestiar oví i cabrum.

Per garantir el compliment correcte de les disposicions recollides a la normativa comunitària i en nom d'una transparència comercial i seguretat jurídica dels operadors més grans es fa necessari establir un règim d'infraccions i sancions específic en aquest àmbit, per al cas del bestiar boví i porcí, mentre que no és necessari per al bestiar oví i cabrum, atès que, de moment, la seva aplicació no és obligatòria a Espanya.

IV

A més, els operadors del sector de l'alimentació i les begudes perceben que hi ha fragmentació de la unitat de mercat, atès que s'han d'enfrontar a procediments de control oficial i sancionador, entre d'altres, diferents a cada territori on s'ubiquen les seves empreses, per la qual cosa la regulació continguda en aquesta Llei té com a referència els principis de garantia de la llibertat d'establiment i la llibertat de circulació, consagrats a la Llei 20/2013, de 9 de desembre, de garantia de la unitat de mercat. La Constitució, d'una banda, reconeix a l'article 38 la llibertat d'empresa en el marc de l'economia de mercat, i insta els poders públics a garantir i protegir el seu exercici i la defensa de la productivitat, d'acord amb les exigències de l'economia general i, si s'escau, de la planificació. De l'altra, a l'article 139 estableix que cap autoritat pot adoptar mesures que directament o indirectament obstaculitzin la llibertat de circulació i l'establiment de les persones i la lliure circulació de béns en tot el territori espanyol.

Tots dos preceptes inspiren els esmentats principis de garantia de la llibertat d'establiment i la llibertat de circulació, que constitueix un escenari essencial per al

funcionament competitiu de l'economia espanyola, en què la indústria alimentària exerceix un paper fonamental, i és un dels pilars del projecte Marca Espanya.

Aquests principis relatius a la unitat de mercat adquireixen plena significació en un àmbit tan important per a l'economia nacional com és la producció alimentària. A aquest efecte, la present norma parteix de l'existència de múltiples i diferents normes autonòmiques, a partir de l'existència de les quals s'articula un sistema harmònic que constitueix un mínim denominador comú en què hi càpiguen els diferents interessos respectius en la matèria a cadascuna de les comunitats autònomes. Aquest contingut comú es consigna en una norma amb rang legal per les necessitats normatives especials que presenta l'activitat de control i sanció, i amb això es garanteix la protecció dels destinataris i la correcta distribució competencial.

En aquesta línia, la Llei transita en el camí de l'homogeneïtzació en el tracte de les empreses alimentàries en tot el territori espanyol, independentment de la comunitat autònoma on s'assentiu, des del punt de vista del control de qualitat i de l'aplicació del règim sancionador.

Els sistemes de control que regula aquesta Llei provenen de la normativa de la Unió Europea aplicable, si bé es procedeix a sistematitzar-los en un únic instrument legal dotat a més de caràcter bàsic. L'existència de diferents mecanismes de control no pot suposar per a l'operador en cap cas traves a l'exercici de la seva activitat, ja que cap autoritat pot adoptar mesures que obstaculitzin la lliure circulació de béns o serveis.

V

A més, amb la finalitat de millorar la coordinació del control exercit per les autoritats competents en aquesta matèria, es procedeix a la creació com a grup de treball de la Mesa de Coordinació de la Qualitat Alimentària, que es constitueix com a instrument bàsic de cooperació entre les administracions.

La Mesa és l'únic mitjà de cooperació possible pel que fa al camp d'aplicació d'aquesta Llei, per assegurar l'aplicació uniforme en tot el territori nacional del control de la qualitat i l'única manera de garantir la competència lleial dels operadors i conseqüentment la unitat del mercat.

Espanya, com a membre de la Unió Europea, duu a terme actuacions de coordinació de les activitats relacionades amb el control oficial, que dimanen de l'esmentat Reglament (CE) núm. 882/2004 del Parlament Europeu i del Consell, de 29 d'abril de 2004, i que tenen a veure amb activitats com l'assistència entre estats membres i amb tercers països en casos de frau comesos per empreses espanyoles en aquells i viceversa, l'exigència d'establir sancions dissuasives que tinguin en compte el lucre obtingut amb el frau comès, l'assistència per part del Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient a la Comissió Europea en les seves recomanacions per aturar un frau d'àmbit europeu o l'actuació de les autoritats de l'Administració General de l'Estat en la implantació de la Xarxa d'intercanvi d'informació sobre fraus en l'àmbit alimentari que pretén establir la Comissió Europea, a la manera de les xarxes europees ja existents.

VI

La Llei consta de quatre títols.

El títol I, sobre disposicions generals, estableix l'objecte, l'àmbit d'aplicació, així com els fins i les definicions bàsiques necessàries per al seu desplegament.

El títol II regula la qualitat alimentària i els sistemes de control que s'apliquen sobre això, tenint en compte les noves tendències en matèria de control que de manera específica afecten l'alimentació.

El títol III estableix el règim sancionador bàsic aplicable en matèria de control de la qualitat alimentària, i tipifica les infraccions comeses pels operadors en relació amb la legislació alimentària, compost per les normes de compliment obligat dictades per les administracions competents en cada sector i en la normativa horitzontal aplicable, així com

les que recull aquesta Llei, que queden classificades en els grups de lleus, greus i molt greus, i fixa els límits de les sancions aplicables en cada cas.

Finalment, el títol IV recull els aspectes relacionats amb la col·laboració i cooperació entre les diferents administracions públiques en l'àmbit d'aquesta Llei.

La Llei es completa amb quatre disposicions addicionals en les quals s'inclouen, respectivament, el règim sancionador en matèria de classificació de canals de boví i porcí, la clàusula de reconeixement mutu, el compromís de no-increment de despesa i la previsió d'un sistema per facilitar el coneixement de la normativa de qualitat aplicable en l'àmbit de la Llei, una disposició transitòria que preveu la inaplicació del Reial decret 1945/1983 a l'àmbit dels aspectes que regula aquesta Llei, excepte dos articles referits a presa de mostres i anàlisis que s'han d'aplicar mentre no es desplegui reglamentàriament la present Llei i l'aplicació transitòria del Reglament per a l'exercici de la potestat sancionadora i vuit disposicions finals que recullen, respectivament, modificacions a la Llei 12/2013, de 2 d'agost, de mesures per millorar el funcionament de la cadena alimentària, i a la Llei 87/1978, de 28 de desembre, d'assegurances agràries combinades, l'habilitació al Govern per elaborar normes de qualitat, el títol competencial, la facultat de desplegament, l'actualització de sancions i l'entrada en vigor.

A més cal assenyalar que en aquesta Llei, en la seva fase d'avantprojecte, s'han consultat els representants sectorials des de la producció fins a la indústria alimentària, i s'han inclòs també els representants de la distribució moderna i altres actors de la cadena alimentària. També s'han consultat totes les conselleries d'Agricultura de les comunitats autònomes amb competències en control oficial alimentari, a més d'obtenir els informes de les secretaries generals tècniques dels ministeris relacionats i del Consell d'Estat.

Finalment, aquesta Llei per a la defensa de la qualitat alimentària es constitueix com a legislació bàsica en matèria de bases i coordinació de la planificació general de l'activitat econòmica, dictada a l'empara del que disposa l'article 149.1, regla 13a, de la Constitució espanyola.

TÍTOL I

Disposicions generals

Article 1. *Objecte.*

És objecte d'aquesta Llei establir la regulació bàsica en matèria de defensa de la qualitat alimentària, incloent-hi el règim sancionador, per donar compliment a l'obligació que estableix l'article 55 del Reglament (CE) núm. 882/2004 del Parlament Europeu i del Consell, de 29 d'abril de 2004, sobre els controls oficials efectuats per garantir la verificació del compliment de la legislació en matèria de pinsos i aliments i la normativa sobre salut animal i benestar dels animals o el reglament que el substitueixi, així com els mecanismes de cooperació.

Article 2. *Àmbit d'aplicació.*

1. Aquesta Llei és aplicable:

a) A tots els productes alimentaris o aliments segons es defineixen en el Reglament (CE) núm. 178/2002 del Parlament Europeu i del Consell, de 28 de gener de 2002, pel qual s'estableixen els principis i els requisits generals de la legislació alimentària, es crea l'Autoritat Europea de Seguretat Alimentària i es fixen procediments relatius a la seguretat alimentària, transformats o sense transformar, comercialitzats a Espanya, independentment del lloc d'establiment de l'operador en el territori nacional.

b) En instal·lacions de manipulació, classificació, fàbriques, plantes d'envasament, magatzems dels majoristes o dels distribuïdors majoristes, inclosos els denominats magatzems de logística pertanyents a la distribució moderna, magatzems dels importadors

de productes alimentaris, oficines d'intermediaris mercantils amb magatzem o sense, així com en el transport entre tots aquests.

2. Queden exclosos del seu àmbit d'aplicació: els aspectes higienicosanitaris i de seguretat alimentària; la legislació específica d'organismes modificats genèticament i de la irradiació de productes alimentaris; l'oferta per a la venda al consumidor final, inclosos els obradors de les instal·lacions detallistes; el comerç exterior; la producció primària, inclosa la legislació sobre benestar dels animals i la producció ecològica.

Article 3. *Finalitats.*

Són fins d'aquesta Llei:

- a) Contribuir a generar un alt nivell de confiança en els productes alimentaris mitjançant els procediments necessaris per defensar la seva qualitat.
- b) Proporcionar condicions lleials en el marc de la seva activitat entre els operadors de la cadena alimentària.
- c) Protegir els drets dels operadors de la indústria alimentària i dels consumidors, i garantir el compliment del principi general de veracitat i demostrabilitat de la informació que figuri a l'etiquetatge dels productes alimentaris.
- d) Contribuir a la unitat de mercat i a la competitivitat, i també a la transparència i claredat del sector alimentari espanyol.
- e) Garantir la coordinació del control exercit sobre la qualitat alimentària per les autoritats competents.
- f) Vigilar que els processos d'elaboració i transformació dels productes alimentaris s'ajustin a la normativa vigent a la Unió Europea.
- g) Establir la col·laboració necessària amb la indústria alimentària per abordar qüestions que afectin els objectius d'aquesta Llei.

Article 4. *Definicions.*

Als efectes d'aquesta Llei s'estableixen les definicions següents:

a) Aliment o producte alimentari: segons el que estableix el Reglament (CE) núm. 178/2002, del Parlament Europeu i del Consell, de 28 de gener de 2002, és qualsevol substància o producte destinat a ser ingerit pels éssers humans o amb probabilitat raonable de ser-ho, tant si han estat transformats totalment o parcialment com si no. Inclou les begudes, el xiclet i qualsevol substància, inclosa l'aigua, incorporada voluntàriament a l'aliment durant la seva fabricació, preparació o tractament.

b) Qualitat alimentària: conjunt de propietats i característiques d'un producte alimentari o aliment relatives a les primeres matèries o ingredients utilitzats en la seva elaboració, a la seva naturalesa, composició, puresa, identificació, origen, i traçabilitat, així com als processos d'elaboració, emmagatzematge, envasament i comercialització utilitzats i a la presentació del producte final, incloent-hi el seu contingut efectiu i la informació al consumidor final, especialment l'etiquetatge.

Aquestes propietats i característiques són les que recull la normativa de qualitat alimentària de compliment obligat dictada per les administracions competents en cada sector, així com la normativa horitzontal aplicable en l'àmbit d'aquesta Llei.

c) Operador: qualsevol persona física o jurídica que actua en la part de la cadena alimentària que comprèn les instal·lacions enumerades a l'article 2.1.b). No es consideren operadors de la cadena alimentària als efectes d'aquesta Llei els titulars dels mercats centrals de proveïment majorista (MERCAS), sense perjudici que tinguin aquesta consideració els majoristes i operadors de logística i distribució que tinguin el seu establiment en aquests mercats o les seves zones d'activitats complementàries.

TÍTOL II

Sistemes de control de la qualitat alimentària

Article 5. *La qualitat alimentària i el seu control.*

Sense perjudici del control oficial establert en l'àmbit de la Unió Europea, el control de la qualitat s'ha d'efectuar segons les modalitats següents:

- a) Control oficial efectuat per l'autoritat competent.
- b) Autocontrol de l'operador, que pot ser verificat per entitats d'inspecció i certificació acreditades.
- c) Autocontrol establert per una associació sectorial concreta, si s'escau, sobre els operadors del seu àmbit sectorial.
- d) Autocontrol establert per una cooperativa, si s'escau, sobre els seus associats.

Article 6. *El control oficial.*

El control oficial l'han d'efectuar les autoritats competents a cadascuna de les fases de la cadena alimentària que comprèn les instal·lacions enumerades a l'article 2.1.b) i a cadascuna de les activitats següents: la recepció, la manipulació, la classificació, l'obtenció, l'elaboració, la transformació, l'envasament, l'emmagatzematge i el transport d'aliments.

Article 7. *Inspecció i acta d'inspecció en el control oficial.*

1. Les actuacions d'inspecció les han de fer funcionaris públics que en l'exercici de les seves funcions tenen la condició d'agents de l'autoritat i poden sol·licitar el suport necessari de qualsevol altra autoritat pública, així com de les forces i els cossos de seguretat.

2. Poden recollir tots els documents que considerin necessaris de les empreses que inspeccionin d'acord amb l'objectiu perseguit en el curs de les seves actuacions que, en tot cas, tenen caràcter confidencial.

Els serveis d'inspecció poden sol·licitar la informació que necessitin als òrgans de les administracions públiques i els seus organismes i entitats que hi estan vinculades o que en depenen incloses, entre d'altres, les empreses amb participació pública, organitzacions professionals i interprofessionals, els quals han de prestar, quan siguin requerits per fer-ho, la informació que se'ls sol·liciti d'acord amb la normativa aplicable en cada cas.

3. Els inspectors estan obligats de manera estricta a complir el deure de sigil professional. L'incompliment d'aquest deure se sanciona d'acord amb la normativa de règim disciplinari de les administracions públiques on prestin els seus serveis.

4. En les actuacions d'inspecció, l'inspector ha d'estendre una acta en la qual han de constar les dades relatives a la identificació de l'empresa i de la persona davant la qual es fa la inspecció, i s'han de detallar tots els fets que constitueixen el control oficial i, si s'escau, les mesures que s'hagin ordenat.

5. Els fets constatats per funcionaris als quals es reconeix la condició d'autoritat, i que es formalitzin en les actes observant els requisits legals pertinents, tenen valor probatori, sense perjudici de les proves que en defensa dels respectius drets o interessos puguin assenyalar o aportar els mateixos administrats.

6. Quan en l'exercici de les seves actuacions d'investigació sigui necessari entrar en el domicili constitucionalment protegit de l'inspeccionat, l'Administració ha d'obtenir el consentiment d'aquell o l'oportuna autorització judicial.

Article 8. *Obligacions dels interessats.*

1. Les persones físiques i jurídiques, a requeriment dels funcionaris inspectors o qualsevol altra autoritat competent, estan obligades a:

- a) Consentir la realització de les visites d'inspecció i donar tota classe de facilitats per portar-la a terme.

- b) Subministrar tota classe d'informació pertinent sobre instal·lacions, productes o serveis, i permetre'n la comprovació directa als inspectors.
- c) Facilitar que s'obtingui còpia o reproducció de la documentació esmentada.
- d) Permetre que es practiqui l'oportuna presa de mostres dels productes o mercaderies que elaborin, distribueixin o comercialitzin.

2. Quan a requeriment de l'Administració pública competent o espontàniament s'aportin declaracions o documentació de l'empresa de qualsevol índole, han d'anar signades per una persona que representi i obligui l'empresa.

La falsedat, així com la constància en aquests documents de dades inexactes o incompletes, se sanciona de conformitat amb el que preveu aquesta Llei.

Article 9. *Mesures cautelars.*

1. Els funcionaris inspectors poden immobilitzar de manera cautelar les mercaderies, els productes, els envasos, les etiquetes o altres elements que incompleixin els preceptes relacionats amb les infraccions a què es refereix el títol III, i han de fer constar en acta tant l'objecte com els motius de la intervenció cautelar així com, si s'escau, les mesures que s'hagin d'adoptar per evitar-ne el deteriorament i assegurar-ne la integritat.

2. Les mesures cautelars adoptades pels funcionaris inspectors les ha de confirmar, modificar o aixecar, en un termini no superior a quinze dies, l'autoritat competent. En cas d'aliments peribles, l'inspector ha de tenir en compte la seva caducitat, i ha de reflectir a l'acta la reducció del termini de manera motivada i adaptat a la seva caducitat. Transcorregut aquest termini s'han d'aixecar si no s'ha acordat ja la iniciació d'un procediment sancionador.

3. Sense perjudici de l'aplicació del que disposa l'apartat 2 respecte del pronunciament exprés a termini i els seus efectes, quan no es pugui iniciar un procediment sancionador per falta de competència per raó de la matèria o del territori, s'ha de comunicar immediatament a l'autoritat que correspongui, i se li han de remetre les actuacions realitzades.

4. L'autoritat competent en les seves actuacions pot acordar, sense caràcter de sanció, la clausura o el tancament temporal d'empreses, instal·lacions, locals o mitjans de transport que no tinguin les autoritzacions o els registres preceptius o no hagin efectuat les comunicacions o declaracions responsables, en cas que estiguin subjectes a aquesta obligació, fins que es rectifiquin els defectes o es compleixin els requisits exigits per a aquestes.

Article 10. *Autocontrol i traçabilitat.*

1. Els operadors inclosos en l'àmbit d'aplicació d'aquesta Llei han d'establir un sistema d'autocontrol de les operacions del procés productiu sota la seva responsabilitat, amb la finalitat de complir el que estableix la legislació específica corresponent i assegurar la qualitat alimentària dels productes.

2. El sistema d'autocontrol ha de disposar, almenys, dels elements següents:

- a) Procediments documentats dels processos que es portin a terme a l'empresa.
- b) Un pla de mostreig i anàlisi.
- c) Un procediment de traçabilitat segons els requisits que estableix el Reglament (CE) núm. 178/2002 del Parlament Europeu i del Consell, de 28 de gener de 2002, pel qual s'estableixen els principis i els requisits generals de la legislació alimentària, es crea l'Autoritat Europea de Seguretat Alimentària i es fixen procediments relatius a la seguretat alimentària. A més, quan la legislació sectorial específica així ho disposi, els operadors han de disposar del procediment de traçabilitat interna que aquesta descriu.

3. Els operadors han de posar a disposició de les autoritats competents tota la informació relativa al propi sistema d'autocontrol i traçabilitat, així com la informació derivada o produïda per aquest.

Han de conservar aquesta informació, i si s'escau la documentació corresponent, almenys els sis mesos següents a la data de durada mínima dels productes o data de caducitat.

Quan els productes tinguin una data de caducitat inferior a tres mesos o sense data especificada, i es destinin directament al consumidor final, la informació s'ha de conservar durant els sis mesos següents a la data de fabricació del producte a la indústria o de lliurament en magatzem.

4. Les associacions sectorials o cooperatives que estableixin en el seu àmbit sistemes d'autocontrol han d'elaborar un procediment a aquest efecte i donar-lo a conèixer a tots els operadors del sector o socis de l'entitat cooperativa, així com a les autoritats competents.

Article 11. *Comprovació de l'autocontrol de l'operador en qualitat alimentària.*

1. En cas que una norma de qualitat o disposició legal o reglamentària exigeixi una comprovació de l'autocontrol per entitats d'inspecció o certificació, exclosos els plecs de condicions de les figures de qualitat que es regeixen per la seva pròpia normativa, a més de complir les condicions que estableix aquest article, les entitats esmentades han de presentar una declaració responsable davant l'autoritat competent de l'àmbit territorial on iniciïn la seva activitat. S'ha d'informar d'aquest fet la resta d'autoritats competents d'altres demarcacions territorials quan duguin a terme la seva activitat en el seu territori.

La declaració responsable presentada és vàlida per operar en tot el territori nacional.

2. Les entitats d'inspecció o certificació han de complir els requisits següents:

- a) Complir les normes que estableixi la legislació sectorial corresponent.
- b) Estar acreditada, per a l'activitat específica que hagi de dur a terme, per l'Entitat Nacional d'Acreditació (ENAC) d'acord amb el que estableix el Reglament (CE) núm. 765/2008 del Parlament Europeu i del Consell, de 9 de juliol de 2008, pel qual s'estableixen els requisits d'acreditació i vigilància del mercat relatiu a la comercialització dels productes, i que s'hagi sotmès amb èxit al sistema d'avaluació per parells que preveu aquest Reglament.
- c) Comunicar a les autoritats competents de control oficial els possibles incompliments detectats en el marc de les activitats d'inspecció o certificació.

Així mateix, han de mantenir puntualment informada l'autoritat competent de qualsevol suspensió i retirada d'acreditació o qualsevol incidència en relació amb la seva activitat.

TÍTOL III

Règim sancionador

Article 12. *Principis generals.*

1. L'incompliment del que disposa la legislació alimentària aplicable que recull la normativa de qualitat alimentària de compliment obligat dictada per les administracions competents en cada sector i la normativa horitzontal aplicable, així com els preceptes que recull aquesta Llei, es considera infracció administrativa, que es qualifica de lleu, greu o molt greu d'acord amb la tipificació d'infraccions que fa aquest títol.

2. Les sancions aplicables a les infraccions són les que estableix aquest títol en funció de la seva qualificació.

3. Quan els serveis o les autoritats competents en matèria de control de la qualitat alimentària aprecin en l'exercici de la seva activitat que hi pot haver riscos per a la salut, han de traslladar la part corresponent de les actuacions a les autoritats sanitàries competents, que, en aquest cas, han de qualificar les infraccions segons la legislació sanitària aplicable.

Article 13. *Infraccions lleus.*

Es consideren infraccions lleus les següents:

1. No disposar en l'establiment inspeccionat del certificat acreditatiu de la inscripció oficial de l'empresa, indústria, establiment, instal·lació, local, mitjà de transport, activitat, producte alimentari o la primera matèria, ingredient o substància per a l'elaboració i la transformació alimentàries, quan estigui obligat legalment a la seva inscripció, o no exhibir-lo en el local corresponent de la manera establerta.

2. No presentar els registres o llibres registre, les declaracions relatives a aliments o els documents d'acompanyament sense causa justificada, quan siguin requerits per al seu control en actes d'inspecció, o presentar-los amb inexactituds, errors o omissions, quan la diferència entre la quantitat consignada i la correcta no superi el 15% d'aquesta última i es puguin demostrar d'una altra manera els moviments dels productes.

3. No tenir identificats els dipòsits, les sitges, els contenidors i qualsevol classe d'envàs de productes a granel o els productes que continguin, o identificar-los de manera no clara o sense marcatge indeleble, i, si s'escau, no indicar el volum nominal o altres indicacions que preveu la normativa aplicable.

4. La no-presentació de les declaracions d'existències, d'elaboració o de moviment de productes, o presentar-les incompletes, amb inexactituds, errors o omissions o presentar-les fora del termini reglamentari o quan sigui preceptiu abans de l'execució de pràctiques d'elaboració i tractament de productes determinats, si els fets constitutius d'infracció no afecten la naturalesa, la qualitat, les característiques, la composició, la procedència o l'origen dels productes consignats.

5. El subministrament incomplet de la informació o documentació necessàries per a les funcions d'inspecció i control administratiu quan siguin requerides pels inspectors.

6. L'expressió d'alguna de les indicacions obligatòries o facultatives regulades de l'etiquetatge o presentació dels productes, documents d'acompanyament, documents comercials, registres, retolació i embalatges en forma diferent de la reglamentària o en què les indicacions que constin no siguin les autoritzades, així com aquelles no regulades o autoritzades que incompleixin els principis generals de la informació alimentària facilitada al consumidor.

7. Validar o autenticar els documents d'acompanyament o els documents comercials sense l'autorització de l'òrgan competent en la matèria o no validar-los o autenticar-los en cas que aquest tràmit sigui obligatori.

8. Incórrer en discrepància entre les característiques reals del producte alimentari o la primera matèria, ingredient o substància per a l'elaboració i comercialització alimentàries i les que ofereix l'operador si es refereix a paràmetres o elements el contingut dels quals queda limitat per la reglamentació d'aplicació i l'excés o defecte no afecta la seva pròpia naturalesa, identitat, definició reglamentària, qualitat, designació o denominació del producte, sempre que les diferències no superin el doble de la tolerància admesa reglamentàriament per al paràmetre o element de què es tracti.

9. Aplicar tractaments, pràctiques o processos de manera diferent de la que estableix la normativa aplicable, sempre que no afectin la composició, la definició, la identitat, la naturalesa, les característiques o la qualitat dels productes alimentaris o les matèries o els elements per a l'elaboració alimentària.

10. Incomplir les mesures cautelars, sempre que es tracti d'un incompliment merament formal, no tipificat com a greu, entre aquestes el trasllat físic, sense autorització de l'òrgan competent, de les mercaderies intervingudes cautelarment, sempre que no es violin els precintes ni les mercaderies surtin de les instal·lacions en què van ser intervingudes.

11. Incomplir les instruccions que sobre la seva activitat emanin de les administracions competents en matèria de defensa de la qualitat de l'elaboració, la transformació, l'emmagatzematge o la comercialització alimentària i dels requisits, les obligacions o les prohibicions que estableixen les normes relacionades amb l'elaboració i comercialització

alimentàries, inclòs el transport, sempre que es tracti d'infraccions merament formals no previstes en els articles següents.

12. Les simples irregularitats en l'observació de les obligacions que estableixen les disposicions vigents en la matèria que regula aquesta Llei que no estiguin incloses com a infraccions greus o molt greus.

Article 14. *Infraccions greus.*

Es consideren infraccions greus les següents:

1. Exercir activitats relacionades amb qualsevol de les etapes de l'elaboració, la transformació o la comercialització de productes alimentaris o primeres matèries, ingredients i substàncies per a l'elaboració i la transformació alimentàries sense autorització, exercir activitats que no constin expressament en l'autorització o exercir activitats per a l'exercici de les quals hagi estat cancel·lada l'autorització, o efectuar ampliacions o reduccions substancials, traslladar, canviar de titularitat, canviar de domicili social o tancar una indústria alimentària sense la corresponent modificació registral.

2. La falta d'inscripció de productes, primeres matèries o elements, quan legalment sigui exigible aquest requisit, en la forma que s'hagi establert per a cadascun d'aquests.

3. No portar registres o llibres de registre comercials, no tenir talonaris matriu de factures de venda o altres documents establerts per les disposicions vigents, tenir aquests documents amb una informació poc llegible o comprensible o gestionar-los defectuosament o no conservar els registres durant el temps reglamentari o no tenir-ho documentat per un altre sistema equivalent.

4. No tenir feta una anotació en els registres quan hagi transcorregut més d'un mes des de la data en què s'havia d'anotar als efectes de traçabilitat o quan, tot i que no hagi transcorregut aquest període de temps, l'assentament o els assentaments no registrats no es puguin justificar mitjançant cap altra documentació.

5. Les inexactituds o els errors en els registres o les declaracions que estableix la normativa alimentària quan la diferència entre la quantitat consignada i la correcta excedeixi en un 15% aquesta última o quan no l'excedeixi però afecti la naturalesa, la qualitat, les característiques, la composició, la procedència o l'origen dels productes.

6. No presentar, o presentar fora del termini establert, les declaracions que s'hagin d'efectuar d'acord amb la normativa aplicable, abans de l'execució de pràctiques d'elaboració i tractament de determinats productes, o tenir inexactituds, errors o omissions en les declaracions, si els fets constitutius d'infracció afecten la seva naturalesa, qualitat, característiques, composició, procedència o origen dels productes consignats.

7. La instal·lació o modificació de les indústries agràries i alimentàries amb incompliment de les disposicions vigents en matèria de regulació d'aquestes indústries.

8. No tenir o no portar un sistema d'autocontrol i de traçabilitat interna, quan tingui obligació de portar-la perquè així ho indiqui una normativa sectorial específica, o no disposar d'algun dels elements reglamentaris en el sistema d'assegurament de la traçabilitat, com la identificació, els registres i la documentació d'acompanyament dels productes, o no tenir sistemes i procediments de traçabilitat suficients i actualitzats.

9. Defraudar en les característiques dels productes alimentaris o les primeres matèries o ingredients i les substàncies per a l'elaboració i la comercialització alimentàries, especialment les relatives a la seva identitat, naturalesa, espècie, composició, contingut, designació, definició reglamentària, qualitat, riquesa, pes, volum o quantitat, excés d'humitat, contingut en principis útils, aptitud per a l'ús o qualsevol altra discrepància existent, entre les característiques reals i les que ofereix l'operador alimentari, així com qualsevol acte de naturalesa similar que impliqui una transgressió o incompliment del que disposa la legislació vigent.

10. Utilitzar o comercialitzar productes alimentaris o primeres matèries o ingredients i substàncies per a l'elaboració i la comercialització alimentàries no conformes amb la normativa, que hagin estat objecte de pràctiques, processos o tractaments no autoritzats, que hagin addicionat o sostret substàncies o elements que modifiquin la seva composició

i tenir productes, substàncies, matèries, equips, maquinària o elements no autoritzats per la legislació específica per a activitats relacionades amb les etapes d'elaboració, transformació o comercialització alimentàries o dipositar productes la identitat dels quals no es pugui garantir mitjançant la presència i exactitud de la informació sobre el producte esmentat, en qualsevol instal·lació o mitjà de transport.

11. La tinença o comercialització de productes a granel sense estar-hi autoritzats, així com de substàncies no autoritzades per la legislació específica aplicable o per a la possessió o comercialització dels quals no es té autorització.

12. La possessió en les dependències de les indústries agràries i alimentàries d'equips, maquinària o instal·lacions no autoritzades per la legislació específica per a activitats relacionades amb l'elaboració, la transformació o la comercialització.

13. Comercialitzar productes, matèries o elements sense l'etiquetatge corresponent, els documents d'acompanyament, els documents comercials, la retolació, la presentació, els embalatges, els envasos o els recipients que siguin preceptius, o comercialitzar-los amb una informació que indueixi a engany els receptors o consumidors.

14. No poder demostrar documentalment l'exactitud de les informacions que consten a l'etiquetatge, els documents d'acompanyament o els documents comercials dels productes alimentaris, o les que consten en els productes utilitzats en la seva elaboració o transformació.

15. Utilitzar en l'etiquetatge dels productes alimentaris indicacions que no siguin concordes amb les normes de comercialització vigents a la Unió Europea i que estableix la secció 1a del capítol 1 del títol II del Reglament (UE) núm. 1308/2013 del Parlament Europeu i del Consell, pel qual es crea l'organització comuna de mercats dels productes agraris i pel qual es deroguen els reglaments (CEE) núm. 922/72, (CEE) núm. 234/79, (CE) núm. 1037/2001 i (CE) núm. 1234/2007, o amb els termes reservats facultatius autoritzats o qualsevol altra indicació facultativa regulada per normativa nacional o de la Unió Europea, o reglamentacions que les substitueixin.

16. No conservar durant el període reglamentari els originals dels documents d'acompanyament de productes rebuts i les còpies dels documents d'acompanyament de productes expedits.

17. Cometre inexactituds, errors o omissions de dades o informacions en l'etiquetatge, els documents d'acompanyament, documents comercials, registres, retolació, presentació i embalatges, si aquestes inexactituds, errors o omissions es refereixen a indicacions obligatòries.

18. Modificar la veritable identitat dels productes alimentaris o de les primeres matèries o ingredients o qualsevol altra substància per a l'elaboració i la comercialització alimentàries que serveixi per identificar-los.

19. Induir a confusió o engany pel que fa a productes alimentaris o primeres matèries o ingredients o qualsevol altra substància per a l'elaboració i la comercialització alimentàries, així com expedir-los, o comercialitzar-los, fins i tot en cas que l'engany sigui conegut pels receptors, compradors o consumidors.

20. Resistir-se a subministrar dades o a facilitar la informació requerida pels òrgans competents o els respectius agents degudament acreditats, per al compliment de les funcions d'informació, vigilància, investigació, inspecció, tramitació i execució en les matèries a què es refereix aquesta Llei, i subministrar informació inexacta o documentació falsa, i concretament les actuacions següents:

- a) No permetre l'accés a determinats locals, instal·lacions o vehicles de transport.
- b) No permetre la presa de mostres o la realització d'altres tipus de controls sobre els productes.
- c) No justificar les verificacions i els controls efectuats sobre els productes posats en circulació.
- d) No proporcionar en el moment de la inspecció tota la documentació i les dades i les informacions que el funcionari de l'Administració pública que fa funcions inspectores necessiti per portar a terme les seves funcions d'investigació, o no permetre'n la comprovació.

e) No proporcionar al funcionari que fa funcions d'inspecció, en el termini que aquest li atorgui, les dades o informacions requerides.

f) No aportar la documentació requerida pel funcionari que fa funcions inspectores en el moment de la inspecció, o no aportar-la en el termini indicat.

21. La manipulació, el trasllat o la disposició en qualsevol forma, sense autorització de l'autoritat competent, de mercaderies intervingudes cautelament, sempre que no es violin els precintes, no quedi acreditat que comportin un risc per a la salut o si les mercaderies no surten de les instal·lacions on van ser intervingudes.

22. Comercialitzar productes alimentaris sense que s'hagi aixecat la immobilització cautelar, mobilitzar els vehicles paralyzats cautelament o posar en funcionament una àrea, un element o una activitat de l'establiment cautelament suspès.

23. Comercialitzar, comprar o adquirir productes alimentaris o primeres matèries, ingredients i substàncies per a l'elaboració i comercialització alimentària, quan aquestes activitats hagin estat objecte de suspensió cautelar.

24. Els insults i el tracte no respectuós al personal funcionari que fa tasques d'inspecció, al personal auxiliar i, si s'escau, als instructors dels expedients sancionadors.

25. La reincidència en la mateixa infracció lleu en els tres últims anys. El termini comença a comptar des del dia de la comissió de la primera infracció, i per a la seva aplicació és necessari que la resolució sancionadora adquireixi fermesa en via administrativa, en cas que s'hagi interposat un recurs administratiu.

Article 15. *Infraccions molt greus.*

Es consideren infraccions molt greus les següents:

1. Cometre infraccions greus que donin lloc a perjudicis sanitaris de caràcter greu o que hagin servit per facilitar-los o encobrir-los.

2. Cometre infraccions greus que impliquin l'extensió de l'alteració, l'adulteració, la falsificació o el frau a realitzar per tercers als quals es facilitin la substància, els mitjans o els procediments per realitzar-los, encobrir-los o emmascarar-los.

3. La reincidència en la mateixa infracció greu en els dos últims anys. El termini comença a comptar des del dia de la comissió de la primera infracció, i per a la seva aplicació és necessari que la resolució sancionadora adquireixi fermesa en via administrativa.

4. Negar-se absolutament a l'actuació dels serveis públics d'inspecció.

5. Coaccionar, intimidar, amenaçar o maltractar el personal funcionari que fa funcions d'inspecció, el personal auxiliar si s'escau, els instructors dels expedients sancionadors, el personal dels organismes de gestió o de les entitats de control, o exercir qualsevol altra forma de pressió greu.

6. Subministrar a indústries alimentàries, a títol oneros o gratuït, productes alimentaris o primeres matèries, ingredients o substàncies no permeses o prohibides per a l'elaboració dels productes per als quals estan autoritzades aquestes indústries.

7. La falsificació de productes o comercialització de productes falsificats, sempre que no siguin constitutives d'infracció penal.

8. La manipulació, el trasllat o la disposició en qualsevol forma, sense autorització, de mercaderies intervingudes cautelament, sempre que es violin els precintes, quedi acreditat que comporten un risc per a la salut o les mercaderies surtin de les instal·lacions on van ser intervingudes.

Article 16. *Concurrència d'infraccions.*

1. Quan concorrin dues infraccions o més en matèria de defensa de la qualitat alimentària imputables per un mateix fet a un mateix subjecte s'imposa com a sanció conjunta la corresponent a la infracció més greu, en el seu grau màxim, sense que pugui excedir de la que representi la suma de les que correspondria aplicar si se sancionen per

separat les infraccions; en aquest cas, quan s'excedeixi aquest límit, se sancionen les infraccions per separat.

2. Quan concorrin dues infraccions o més tipificades tant en la normativa en matèria de defensa dels consumidors com en la de defensa de la qualitat alimentària en què s'aprecii identitat de subjecte, fet i fonament, en cap cas es poden sancionar totes dues. Amb aquesta finalitat, d'acord amb l'article 25, s'estableix la coordinació suficient entre les autoritats competents en totes dues matèries.

3. Quan de les infraccions detectades s'observa la possible existència d'infracció penal, es passa el tant de culpa a la jurisdicció competent i s'absté de seguir el procediment sancionador mentre l'autoritat judicial no dicti sentència ferma, tingui lloc el sobreseïment o l'arxivament de les actuacions o es produeixi la devolució de l'expedient pel Ministeri Fiscal.

Article 17. *Responsabilitat per les infraccions.*

1. Són subjectes responsables de les infraccions les persones físiques o jurídiques i les comunitats de béns que incorrin en les accions o omissions tipificades com a infracció en la present Llei.

2. Llevat que la normativa de la Unió Europea prevegi un règim diferent, de les infraccions en productes envasats en són responsables les firmes o raons socials, inclòs el distribuïdor, que figurin a l'etiqueta, bé nominalment o bé mitjançant qualsevol indicació que en permeti la identificació certa. S'exceptuen els casos en què es demostrï falsificació o mala conservació del producte pel tenidor, sempre que s'especifiquin en l'etiquetatge les condicions de conservació.

Així mateix, és responsable solidari l'elaborador, fabricant o envasador i el distribuïdor que no figuri a l'etiqueta si es prova que coneixia la infracció comesa i que va prestar el seu consentiment.

En cas que s'hagin falsificat les etiquetes, la responsabilitat correspon al falsificador i a les persones que comercialitzin els productes sabent la falsificació.

3. De les infraccions en productes a granel, o envasats sense etiqueta, o quan a l'etiqueta no hi figuri cap firma o raó social, n'és responsable el tenidor, excepte quan es pugui identificar de manera certa la responsabilitat d'un tenidor anterior, i sense perjudici de la responsabilitat que correspongui a l'actual tenidor, inclòs el distribuïdor.

4. Quan el compliment de les obligacions que preveu aquesta Llei correspongui a diverses persones conjuntament, o si la infracció és imputable a diverses persones i no és possible determinar el grau de participació de cadascuna d'elles, responen de manera solidària de les infraccions que, si s'escau, es cometin i de les sancions que s'imposin.

5. Així mateix, són responsables subsidiàriament els tècnics responsables de l'elaboració i el control respecte de les infraccions directament relacionades amb la seva activitat professional.

6. La responsabilitat administrativa per les infraccions que regula aquesta Llei està supeditada a la responsabilitat civil o penal que, si s'escau, es pugui exigir als seus responsables, i aquesta última és preferent, i es paralitza el procediment administratiu sancionador quan s'aprecii que els fets també són constitutius de delictes o quan s'estigui desenvolupant un procés penal sobre els mateixos fets, d'acord amb l'article 16.3.

7. Sense perjudici de les sancions que siguin procedents, els responsables de les infraccions queden obligats a indemnitzar els danys i perjudicis que s'hagin causat i que determina l'òrgan competent per imposar la sanció; en aquests casos el perjudicat té la consideració d'interessat en el procediment.

Article 18. *Mesures complementàries.*

Quan s'hagin intervingut cautelàriament mercaderies, productes, envasos, etiquetes o altres elements relacionats amb la infracció sancionada, l'autoritat a la qual correspongui resoldre el procediment sancionador n'acorda la destinació. En tot cas, les despeses originades per la destinació alternativa, la destrucció o el decomís corren a compte de

l'infractor, inclosa la indemnització que s'hagi d'abonar al propietari de la mercaderia decomissada quan aquest no sigui l'infractor.

Article 19. *Multes coercitives.*

1. Quan l'interessat no compleixi l'obligació personalíssima que estableix aquesta Llei o ho faci de manera incompleta, es poden imposar multes coercitives a fi que es compleixi íntegrament l'obligació, en els supòsits que preveu l'article 99.1 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

La multa coercitiva és de 100 euros per cada mes de retard quan l'obligació no estigui relacionada amb el valor de la mercaderia i l'1% del valor de la mercaderia per cada mes de retard quan l'obligació imposada hi estigui relacionada.

2. En el cas d'incompliment de l'obligació, les multes coercitives s'imposen amb una periodicitat d'almenys tres mesos fins al compliment total de la sanció a què es refereixin.

3. Les multes coercitives són independents i compatibles amb les sancions que siguin procedents amb aquest caràcter per la infracció comesa.

Article 20. *Sancions.*

1. Les sancions a imposar per l'autoritat competent en el seu àmbit corresponent són:

- a) Les infraccions lleus se sancionen amb advertència o multa de fins a 4.000 euros.
- b) Les infraccions greus se sancionen amb una multa entre 4.001 i 150.000 euros.
- c) Les infraccions molt greus se sancionen amb una multa entre 150.001 i 3.000.000 d'euros.
- d) La sanció que s'imposi en cap cas pot ser inferior en la seva quantia al benefici il·lícit obtingut per la comissió de les infraccions.

2. L'òrgan competent per resoldre pot imposar com a sanció accessòria alguna de les mesures següents:

- a) Mesures de correcció, seguretat o control que impedeixin la continuïtat en la producció del dany.
- b) Decomís dels productes no identificats o de les mercaderies, els productes, els envasos, les etiquetes o altres elements no conformes.
- c) Clausura temporal, parcial o total, de l'empresa sancionada per un període màxim de cinc anys.
- d) La retirada del mercat del producte falsificat, quan la infracció es refereixi a falsificació del producte per substitució de l'espècie, varietat o raça.

Article 21. *Graduació de les sancions.*

Per a la determinació concreta de la sanció que s'imposi, entre les assignades a cada tipus d'infracció, es prenen en consideració els criteris següents:

- a) L'existència d'intencionalitat o de simple negligència.
- b) La concurrència de diverses irregularitats o infraccions que se sancionin en el mateix procediment.
- c) La naturalesa dels perjudicis causats; en particular, l'efecte perjudicial que la infracció hagi pogut produir sobre els interessos econòmics dels consumidors, els preus, el consum o, si s'escau, el prestigi de les figures de protecció de la qualitat diferenciada.
- d) El volum de vendes o producció i la posició de l'empresa infractora en el sector.
- e) El reconeixement de la infracció i l'esmena de la falta o dels seus efectes abans que es resolgui el corresponent procediment sancionador.
- f) El volum i valor de les mercaderies o productes afectats per la infracció.

Article 22. *Publicitat de les sancions.*

Per raons d'exemplaritat o en cas de reincidència en infraccions de naturalesa anàloga o intencionalitat acreditada en la infracció, l'autoritat que resolgui l'expedient pot acordar la publicació de les sancions imposades com a conseqüència del que estableix aquesta Llei.

Per portar a terme aquesta mesura s'ha d'esperar el temps necessari fins que es compleixi el termini d'interposició de recurs; si aquest no es presenta, es procedeix a donar la publicitat esmentada.

Quan hi hagi interposició de recurs contenciós administratiu s'ha d'esperar que la sanció hagi adquirit fermesa en seu judicial.

En la publicitat s'han d'incloure els noms, els cognoms, la denominació o la raó social de les persones naturals o jurídiques responsables i l'índole i la naturalesa de les infraccions, que s'ha d'inserir en el «Butlletí Oficial de l'Estat», en el butlletí de la comunitat autònoma corresponent on l'infractor tingui la raó social, i en els mitjans de comunicació social que es considerin oportuns.

La publicació d'aquestes sancions s'ha de dur a terme com a màxim en el termini de tres mesos a comptar de la notificació de la fermesa de la resolució.

Article 23. *Sancions accessòries.*

1. Independentment de les sancions imposades, les autoritats competents poden proposar en el seu àmbit competencial, per a les infraccions greus i molt greus, la supressió, cancel·lació o suspensió total o parcial de qualsevol classe d'ajudes oficials, com ara crèdits, subvencions i altres que hagi sol·licitat o sol·liciti en el futur l'empresa sancionada, en un termini de cinc anys. L'esmentada autoritat competent ha de decidir sobre això d'acord amb les circumstàncies que, en cada cas, concorrin, inclòs el temps que s'ha de mantenir la supressió, cancel·lació o suspensió.

Els infractors s'inclouen en una base de dades del Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient que es nodreix de les incorporacions de dades que facin les comunitats autònomes i el mateix Ministeri, per a consulta exclusiva per part dels organismes concernits, i de la qual es dóna de baixa l'infractor quan hagi passat el període corresponent, sempre que aquest hagi satisfet la quantia de la sanció imposada. Les dades a incloure a la llista esmentada s'han d'establir reglamentàriament. S'han de preservar amb el grau de confidencialitat requerida a la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal.

2. En els casos d'infraccions greus i molt greus, l'autoritat competent per imposar la sanció, independentment d'aquesta, ha d'inhabilitar les empreses o els operadors sancionats per contractar amb les administracions públiques, totalment o parcialment, durant un termini de cinc anys.

3. Les sancions fermes són objecte d'execució immediata d'acord amb el que estableix la Llei 30/1992, de 26 de novembre.

4. Les sancions que preveu aquesta Llei són compatibles amb la pèrdua o retirada de drets econòmics que preveu la normativa de la Unió Europea.

Article 24. *Prescripció i caducitat.*

1. Les infraccions i sancions molt greus prescriuen al cap de sis anys, les greus, al cap de quatre anys, i les lleus, al cap de dos anys.

2. Per al còmput dels terminis de prescripció d'infraccions i sancions cal atènyer-se al que disposa l'article 132, apartats 2 i 3, de la Llei 30/1992, de 26 de novembre. En els supòsits d'infraccions continuades, el termini de prescripció comença a comptar a partir del moment de la finalització de l'activitat o de l'últim acte amb el qual la infracció es consuma. En cas que els fets o les activitats constitutius d'infracció siguin desconeguts perquè no tenen signes externs, aquest termini es computa des que aquests es manifestin.

3. El termini màxim per resoldre el procediment sancionador i notificar la resolució corresponent és d'un any comptat des de la incoació d'aquest, llevat que la normativa autonòmica en fixi un altre de superior.

4. La falta de resolució en el termini esmentat comporta la caducitat de l'expedient, que es pot reobrir, sempre que la infracció no hagi prescrit, i s'ha de conservar la presa de mostres, les anàlisis efectuades, així com els actes, documents i tràmits el contingut dels quals s'hauria mantingut igual si no hagués caducat el procediment anterior.

5. L'acció per perseguir les infraccions caduca quan, coneguda per l'Administració l'existència d'una infracció i finalitzades les diligències dirigides a aclarir els fets, que en el cas d'una acta amb presa de mostres es considera la data del butlletí d'anàlisi inicial, hagi transcorregut més d'un any sense que l'autoritat competent hagi ordenat incoar el procediment oportú.

TÍTOL IV

Cooperació entre administracions

Article 25. *Col·laboració i cooperació en l'exercici del control.*

1. Les administracions públiques i els organismes públics que hi estan vinculats o que en depenen, d'acord amb la normativa aplicable en cada cas, han d'actuar de manera coordinada i han de prestar la deguda col·laboració entre aquestes per fer efectives les actuacions de control i l'execució de les sancions que preveu aquesta Llei.

En particular, han de col·laborar i cooperar les administracions competents en matèria de la defensa de la qualitat alimentària i de la protecció dels consumidors.

En l'exercici de les seves funcions les autoritats competents en matèria d'inspecció i control poden sol·licitar el suport necessari de qualsevol altra autoritat, de la Guàrdia Civil i, si s'escau, de qualsevol altra força i cos de seguretat.

Les autoritats competents en matèria de control de qualitat i defensa contra frauds s'han de prestar assistència administrativa mútua en els procediments de control i sancionador.

2. Per millorar l'eficàcia del desenvolupament dels procediments de control i contribuir a mantenir la unitat de mercat i la lleialtat en les transaccions comercials es constitueix com a grup de treball la Mesa de Coordinació de la Qualitat Alimentària, adscrita al Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient i que està integrada amb caràcter institucional pels representants de l'Administració General de l'Estat i de les comunitats autònomes competents en matèria de control de la qualitat alimentària. Poden ser convidades a col·laborar, quan l'assumpte ho requereixi, o quan necessitin exposar alguna qüestió que els afecti, les associacions representatives del sector alimentari, en particular la indústria alimentària i altres associacions o entitats.

Aquesta Mesa, que està presidida pel director general de la Indústria Alimentària, ha de dur a terme i desenvolupar els estudis i els treballs tècnics relacionats amb:

a) La coordinació de les actuacions de control oficial per a la defensa de la qualitat alimentària incloses la programació d'actuacions de control oficial i l'organització de campanyes d'inspecció.

b) L'establiment de criteris comuns per a la interpretació de la normativa alimentària.

c) L'elaboració d'un informe anual de resultats de les activitats de control oficial per a la defensa de la qualitat alimentària.

d) La difusió de la normativa alimentària.

e) L'organització d'activitats de formació dels funcionaris que duen a terme el control oficial.

f) L'elaboració de procediments documentats relatius al control oficial per a la defensa de la qualitat alimentària.

g) La realització d'anàlisis del control de la qualitat en el conjunt de la cadena alimentària.

h) El foment de la qualitat alimentària.

3. Per aconseguir els objectius enumerats, a més, s'utilitza l'aplicació informàtica d'accés restringit Xarxa informativa del Sistema de control de la qualitat alimentària (RICAL), que posa a disposició dels inspectors de qualitat de les comunitats autònomes la documentació generada per la Mesa de Coordinació de la Qualitat Alimentària.

4. Les associacions sectorials que duguin a terme activitats d'autocontrol, segons estableix l'article 5.c) de la present Llei, han d'informar el Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient i les autoritats competents de les comunitats autònomes dels resultats, en cas que s'apartin del que estableix la legislació vigent corresponent, perquè les esmentades autoritats competents puguin prendre les mesures oportunes.

5. La Mesa de Coordinació, en la seva creació i funcionament, s'ha d'atendre amb els mitjans personals, tècnics i pressupostaris assignats a l'òrgan superior o directiu en el qual estigui integrada.

6. Per tal d'aconseguir la màxima coordinació en els treballs que en matèria de control corresponen a les diferents administracions públiques implicades, s'han d'establir reglamentàriament els procediments operatius i d'intercanvi d'informació i de documentació, que han de seguir les esmentades administracions públiques en casos d'inspeccions o expedients en què estiguin involucrats operadors de més d'una comunitat autònoma, o per respondre davant la sol·licitud d'assistència en controls efectuats per administracions públiques competents d'altres estats membres o dur a terme els treballs necessaris en el marc de plans de control promoguts per la Unió Europea.

Article 26. *Deure d'informació sobre el control oficial.*

1. Les autoritats autonòmiques competents per al control oficial de la qualitat alimentària han d'enviar la informació necessària sobre aquests controls a la unitat del Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient encarregada de la seva coordinació quan se'ls requereixi, en les dates i els terminis que es determinin a la Mesa de Coordinació de la Qualitat Alimentària, seguint els corresponents procediments documentats, amb l'objectiu d'assolir una coordinació eficaç en matèria de qualitat alimentària en tot el territori espanyol, informar la Comissió Europea sobre l'efectivitat d'aquest control a Espanya i oferir aquesta informació de manera homogènia i actualitzada.

2. El resultat global d'aquests documents ha d'estar disponible en l'esmentada Xarxa informativa del Sistema de control de la qualitat alimentària (RICAL) per a tots els usuaris registrats, tant estatals com autonòmics.

3. S'ha d'establir una Xarxa d'intercanvi d'informació de qualitat alimentària (RIICA) entre totes les autoritats competents de control oficial, inclòs el Servei de Protecció de la Naturalesa de la Guàrdia Civil, amb la finalitat de disposar dels instruments idonis per gestionar qualsevol incidència en l'àmbit de la qualitat, amb l'eficàcia i amb l'agilitat requerida en aquest tipus d'actuacions en tot el territori nacional. Aquesta Xarxa de coordinació ha d'estar relacionada amb la Xarxa d'intercanvi d'informació que creï l'autoritat de la Unió Europea relativa al seguiment del frau alimentari.

4. Les autoritats competents de les comunitats autònomes han d'informar el Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient de les mesures preses com a conseqüència de la informació que rebin de les activitats d'autocontrol de les associacions, que recull l'article precedent, apartat 4.

Disposició addicional primera. *Règim sancionador en matèria de classificació de canals de boví i porcí.*

1. El règim sancionador pels incompliments de la normativa aplicable en matèria de classificació de canals de boví, porcí, derivada de l'article 10 del Reglament (UE) núm. 1308/2013 del Parlament Europeu i del Consell, de 17 de desembre de 2013, pel qual es crea l'organització comuna de mercats dels productes agraris i pel qual es deroguen els reglaments (CEE) núm. 922/72, (CEE) núm. 234/79, (CE) núm. 1037/2001 i (CE) núm. 1234/2007, és el que estableix aquesta disposició.

2. Són infraccions lleus les següents:
 - a) Portar a terme una preparació de la canal diferent de qualsevol de les permeses segons la normativa específica.
 - b) No marcar la canal, o marcar-la sense indicar totes les mencions obligatòries.
 - c) En el cas de les canals de boví, utilitzar presentacions diferents de les de referència sense aplicar els coeficients correctors establerts a aquest efecte per ajustar el pes de les canals. En el cas de les canals de porcí, utilitzar presentacions diferents de les presentacions tipus que estableix el Reial decret 1028/2011, de 15 juliol, pel qual s'estableixen disposicions d'aplicació relatives a la classificació de les canals de porcí.
 - d) No informar el proveïdor dels animals, i, si s'escau, el ramader si ho sol·licita, del resultat de la classificació amb indicació expressa de la categoria i el pes, juntament amb els coeficients correctors aplicats.
 - e) La concurrència d'errors reiterats a l'hora de determinar el pes o la classificació de la canal, entenent com a tals almenys un nombre de 20 detectats en la visita d'inspecció.
3. Són infraccions greus les següents:
 - a) No portar a terme la classificació de canals en els casos en què aquesta sigui obligatòria.
 - b) En el cas de les canals de boví, no tenir entre el seu personal contractat cap classificador amb l'autorització vigent per fer la classificació, en el moment de la inspecció. En el cas de la classificació de canals de porcí, no disposar d'equips de classificació autoritzats d'acord amb la normativa vigent.
 - c) No fer els registres que estableix la normativa específica de classificació de canals o no conservar els registres sobre la classificació de canals el temps que estableix la normativa específica.
 - d) Mobilitzar les canals paralitzades cautelament.
 - e) La reiteració de tres faltes lleus per qualsevol motiu o reincidència de dues faltes lleus per la mateixa causa en els últims tres anys.
4. Són infraccions molt greus les següents:
 - a) Negar-se a l'actuació dels serveis públics d'inspecció.
 - b) Vexar, coaccionar, intimidar o amenaçar el personal de l'Administració que fa funcions d'inspecció, els instructors dels expedients sancionadors, el personal dels organismes de gestió o de les entitats de control, o exercir qualsevol altra forma de pressió sobre aquests, sempre que aquestes accions no constitueixin una infracció penal.
 - c) Alterar el resultat de la classificació de canals.
 - d) Manipular, traslladar o tenir qualsevol forma de mercaderia cautelament immobilitzada amb violació dels precintes, o si les mercaderies surten de les instal·lacions on van ser intervingudes sense l'autorització de l'òrgan competent en la matèria.
 - e) La reiteració de tres faltes greus per qualsevol motiu o reincidència de dues faltes greus per la mateixa causa en els últims tres anys.
5. Les sancions a imposar per l'autoritat competent en el seu àmbit corresponent són:
 - a) Les infraccions lleus se sancionen amb advertència o multa de fins a 4.000 euros.
 - b) Les infraccions greus se sancionen amb una multa d'entre 4.001 i 150.000 euros.
 - c) Les infraccions molt greus se sancionen amb una multa d'entre 150.001 i 3.000.000 d'euros.
6. En el supòsit de la comissió d'infracció greu o molt greu, l'autoritat competent per resoldre pot imposar com a sanció accessòria alguna de les mesures següents:
 - a) Mesures de correcció, seguretat o control que impedeixin la continuïtat en la producció del dany.
 - b) Decomís de les canals.

Disposició addicional segona. *Clàusula de reconeixement mutu.*

Aquesta Llei no s'aplica als productes alimentaris legalment fabricats o comercialitzats d'acord amb altres especificacions en altres estats membres de la Unió Europea, ni als originaris dels països de l'Associació Europea de Lliure Comerç (AELC), ni parts contractants a l'Acord de l'Espai Econòmic Europeu (EEE), ni als estats que tinguin un acord d'associació duanera amb la Unió Europea.

Disposició addicional tercera. *Compromís de no-increment de despesa.*

Les mesures incloses en aquesta Llei no poden suposar un increment de dotacions ni de retribucions ni d'altres despeses de personal.

Disposició addicional quarta. *Previsió d'un sistema per facilitar el coneixement de la normativa de qualitat alimentària de compliment obligat.*

El Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient, per facilitar el coneixement de la normativa de qualitat alimentària de compliment obligat dictada per les administracions competents per a cada sector, ha d'articular un sistema per elaborar periòdicament, amb caràcter informatiu, una relació de la normativa esmentada.

Disposició transitòria única. *Període transitori.*

1. El Reial decret 1945/1983, de 22 de juny, pel qual es regulen les infraccions i sancions en matèria de defensa del consumidor i de la producció agroalimentària, no és aplicable als aspectes regulats en l'àmbit d'aquesta Llei, excepte els articles 15 i 16, que s'han de seguir aplicant mentre no es desplegui reglamentàriament la present Llei.

2. Mentre no es desenvolupi un procediment sancionador propi, s'aplica el procediment general que regula el Reial decret 1398/1993, de 4 d'agost, pel qual s'aprova el Reglament del procediment per a l'exercici de la potestat sancionadora.

Disposició final primera. *Modificació del preàmbul i de l'article 2 de la Llei 12/2013, de 2 d'agost, de mesures per millorar el funcionament de la cadena alimentària.*

U. El setè paràgraf de la part III del preàmbul queda redactat de la manera següent:

«Així mateix, l'àmbit d'aplicació del capítol I del títol II d'aquesta Llei se circumscriu a les relacions comercials dels operadors que efectuïn transaccions comercials, continuades o periòdiques, el preu de les quals sigui superior a 2.500 euros, sempre que aquests estiguin en alguna de les situacions de desequilibri següents:»

Dos. L'apartat 3 de l'article 2, queda redactat de la manera següent:

«3. L'àmbit d'aplicació del capítol I del títol II d'aquesta Llei se circumscriu a les relacions comercials dels operadors que realitzin transaccions comercials el preu de les quals sigui superior als 2.500 euros, sempre que aquests es trobin en alguna de les situacions de desequilibri següents:»

Disposició final segona. *Modificació de la Llei 12/2013, de 2 d'agost, de mesures per millorar el funcionament de la cadena alimentària.*

S'afegeix una disposició addicional cinquena amb la redacció següent:

«Disposició addicional cinquena. *Infraccions i sancions en matèria de traçabilitat de productes pesquers no inclosos en l'àmbit d'aplicació de la Llei 3/2001, de 26 de març, de pesca marítima de l'Estat.*

La tinença, la consignació, el transport, el trànsit, l'emmagatzematge, la transformació, l'exposició i la venda, en qualsevol de les formes previstes legalment,

de productes pesquers no inclosos en l'àmbit d'aplicació de la Llei 3/2001, de 26 de març, de pesca marítima de l'Estat, que no compleixin els requisits de traçabilitat, etiquetatge, higiene o informació al consumidor que exigeix la normativa vigent es tipifica com a infracció greu i es castiga amb una sanció pecuniària de 601 a 60.000 euros.»

Disposició final tercera. *Modificació de la Llei 87/1978, de 28 de desembre, d'assegurances agràries combinades.*

Es modifica la disposició addicional segona, que queda amb la redacció següent:

«Disposició addicional segona. *Concessió directa.*

Les aportacions de l'Estat a l'import global de les primes a satisfer pels agricultors es concedeixen de manera directa als agricultors, tal com estableix l'article 22.2.b) de la Llei 38/2003, de 17 de novembre, general de subvencions, relatiu al procediment de concessió de subvencions.»

Disposició final quarta. *Normes de qualitat.*

S'habilita el Govern per aprovar normes de qualitat de productes alimentaris, amb l'objecte, entre d'altres, d'adaptar-se a la reglamentació de la Unió Europea, i de simplificar, modernitzar i valorar les normes existents així com de millorar la competitivitat del sector, incloent-hi els avenços produïts per la innovació tecnològica.

Disposició final cinquena. *Títol competencial.*

Aquesta Llei es dicta a l'empara del que disposa l'article 149.1.13a de la Constitució, que atribueix a l'Estat competència sobre bases i coordinació general de la planificació econòmica.

Disposició final sisena. *Facultat de desplegament.*

S'autoritza el Govern a dictar totes les disposicions que siguin necessàries per a l'aplicació i el desplegament d'aquesta Llei.

Disposició final setena. *Actualització de sancions.*

S'autoritza el Govern a actualitzar mitjançant real decret les quanties de les sancions que estableix aquesta Llei.

Disposició final vuitena. *Entrada en vigor.*

Aquesta Llei entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Per tant,
Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 30 de juliol de 2015.

FELIPE R.

El president del Govern,
MARIANO RAJOY BREY